

Załącznik Nr 1 do Uchwały
Zebrania Wiejskiego wsi
Łaznowska Wola Nr I
z dn. 16.08.2011

Załącznik Nr 1 do Uchwały
Rady Gminy Rokiciny Nr...
z dn.

PLAN ODNOWY MIEJSCOWOŚCI ŁAZNOWSKA WOLA

na lata 2011-2018

Maciej Pałkuszta „Glinianki w Łaznowskiej Woli”

Łaznowska Wola
2011

Spis treści:

I. ZAŁOŻENIA PLANU ODNOWY WSI ŁAZNOWSKA WOLA	- 3 -
II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI.....	- 4 -
1. Lokalizacja miejscowości Łaznowska Wola	- 4 -
2. Rys historyczny	- 6 -
3. Przestrzenna struktura miejscowości.....	- 8 -
III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI - 9 -	
1. Zasoby przyrodnicze	- 9 -
2. Dziedzictwo kulturowe	- 11 -
3. Infrastruktura społeczna	- 13 -
4. Infrastruktura techniczna	- 14 -
5. Gospodarka i rolnictwo	- 16 -
6. Kapitał społeczny i ludzki.....	- 18 -
IV. ANALIZA SWOT	- 21 -
V. STRATEGIA	- 23 -
1. Planowane kierunki rozwoju	- 23 -
2. Planowane działania	- 24 -

I. ZAŁOŻENIA PLANU ODNOWY WSI ŁAZNOWSKA WOLA

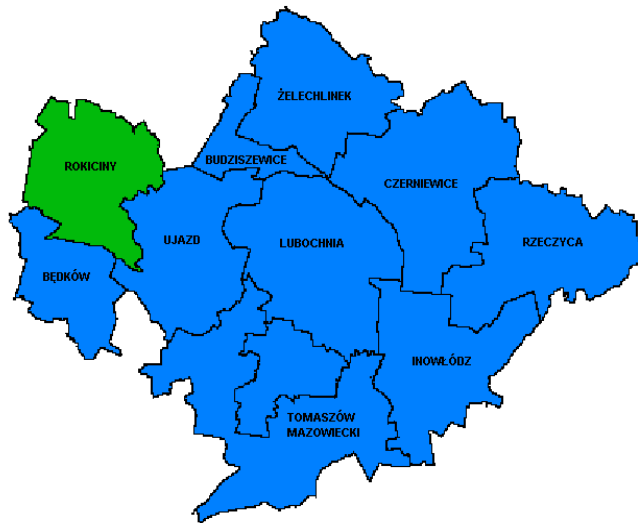
Podstawą rozwoju miejscowości Łaznowska Wola jest dokument Plan Odnowy Miejscowości Łaznowska Wola na lata 2011-2018, który określa misję, cele i kierunki działania wraz z zadaniami inwestycyjnymi. Dokument ten poddano ocenie mieszkańców, a następnie został uchwalony przez Radę Gminy Rokiciny.

Plan Odnowy Miejscowości to dokument o charakterze planowania strategicznego. Obowiązek jego opracowania wynika z istniejących programów służących wspieraniu obszarów wiejskich takich jak Program Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2007 - 2013. Plan Odnowy Miejscowości Łaznowska Wola obejmuje charakterystykę oraz główne kierunki rozwoju miejscowości. Działania określone w dokumencie służyć mają poprawie jakości życia na obszarach wiejskich poprzez zaspokajanie potrzeb społecznych i kulturalnych mieszkańców wsi, a także promocję obszarów wiejskich. Umożliwiają one rozwój tożsamości społeczności wiejskiej, zachowanie dziedzictwa kulturowego i specyfiki obszarów wiejskich oraz wpłyną na wzrost konkurencyjności regionu pod względem inwestycyjnym. Plan Odnowy Miejscowości jest w swoich założeniach spójny ze Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Rokiciny z dnia 20 czerwca 2011 roku przyjętego Uchwałą Rady Gminy Nr IX/59/11, Planem Rozwoju Lokalnego Gminy Rokiciny na lata 2007 – 2013 przyjętego uchwałą Nr XX/ 97/08 Rady Gminy Rokiciny z dn.15 października 2008r., ze Strategią Lokalnej Grupy Działania „Ster” działającej na terenach gmin Rokiciny, Andrespol, Nowosolna i Brójce oraz ze Strategią Rozwoju Województwa Łódzkiego. Planowane działania odnowy wsi Łaznowska Wola są efektem zgłaszanych przez mieszkańców postulatów podczas zebrań wiejskich w ciągu ostatnich lat. Ponadto w ostatnim czasie odbywały się spotkania konsultacyjne, na których sprecyzowano najpilniejsze potrzeby w zakresie planowanych zadań określonych w Planie Odnowy Miejscowości.

II. CHARAKTERYSTYKA MIEJSCOWOŚCI

1. Lokalizacja miejscowości Łaznowska Wola

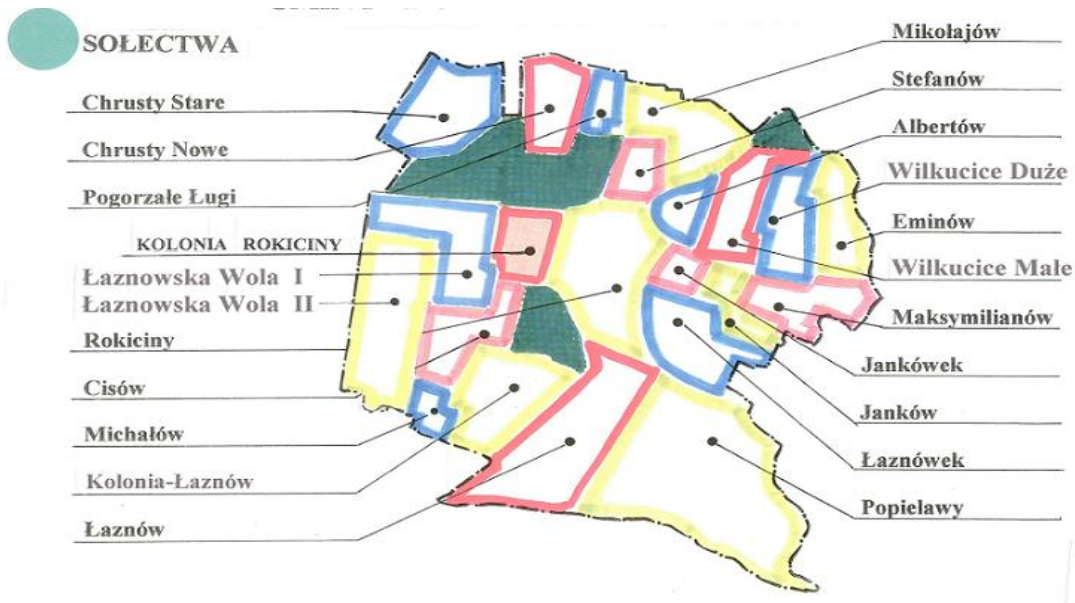

Gmina na tle powiatu

Gmina Rokiciny jest gminą o charakterze wiejskim. Zlokalizowana jest w bliskiej odległości od dużych ośrodków przemysłowych: 31 km od Piotrkowa Trybunalskiego, 22 km od Tomaszowa Mazowieckiego i 24 km od Łodzi. Pod względem administracyjnym znajduje się w obrębie województwa łódzkiego. Położona jest w północno-zachodniej części powiatu tomaszowskiego i jest jedną z dziesięciu gmin wiejskich tego powiatu. Na terenie Gminy Rokiciny znajdują się 22 sołectwa.

Gmina Rokiciny położona jest w południowo-środkowej części Nizin Środkowopolskich w obszarze etnicznym południowo-zachodniego Mazowsza. Jest to obszar wysoczyzn polodowcowych tworzących równoleżnikowo rozciągające się pasmo zwane Wzniesieniami Południowo-Mazowieckimi. Tereny Gminy leżą na Równinie Koluszkowskiej będącej swego rodzaju „półwypem” Wyżyny Łódzkiej i stanowią pofalowaną równinę wyniesioną średnio 180-220 m n.p.m., gdzie jednym z wyżej położonych terenów jest właśnie wieś Łaznowska Wola.

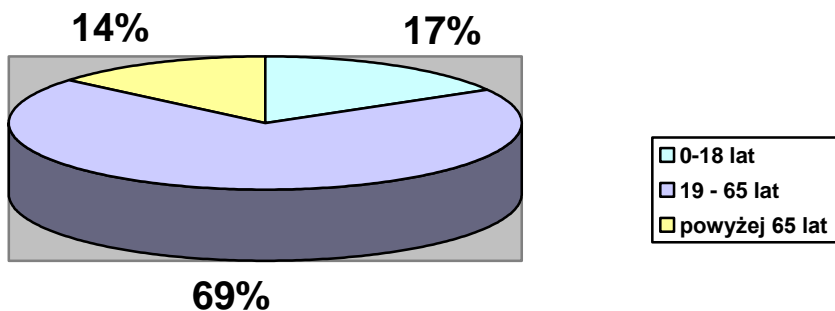
Wieś Łaznowska Wola jest położona przy drodze wojewódzkiej Nr 713 relacji Łódź - Tomaszów Mazowiecki, która obsługuje zarówno ruch tranzytowy, jak również ruch lokalny. Miejscowość Łaznowska Wola graniczy od północy z kompleksem leśnym, od wschodu z sołectwem Rokiciny Kolonia, od południa z sołectwem Cisów i Michałów, a od zachodu graniczy z gminą Brójce.

Łaznowska Wola leży na obszarze 1030 ha, co stanowi 11,38% ogólnej powierzchni gminy i obejmuje 10 ulic, m.in.: mały odcinek ulicy Rokicińskiej, Południową, Słoneczną, Sosnową, Świerkową, Brzozową, Leśną, Bukową, Akacjową, Północną. W najbliższej okolicy znajdują się miejscowości: Cisów, Rokiciny-Kolonia, Michałów, Stare Chrusty, Karpin.

Liczba mieszkańców na dzień 30.06.2011 wynosiła 592 osoby - to ok. 10 % ludności całej gminy. Łaznowska Wola zajmuje drugie miejsce w gminie pod względem liczebności. Stosunek liczby mężczyzn do liczby kobiet jest równy i wynosi 296 mężczyzn do 296 kobiet.

Znaczną większość stanowią osoby w wieku produktywnym, aż 69% społeczności Łaznowskiej Woli. Natomiast jak na tak liczną wieś jest nieduży przyrost naturalny, dzieci do lat 18-stu stanowią jedynie 17 % ludności. Najmniejszą liczbę stanowią osoby po 65 roku życia – 14%.

2. Rys historyczny

Wieś powstała na początku XIX wieku w wyniku karczowania lasów. Za datę jej powstania należy przyjąć rok 1800, w którym przybyli pierwsi koloniści niemieccy pochodzący ze Szwabii. Na terytorium obecnej Łaznowskiej Woli osiedliło się 50 rodzin (ok. 200 osób) otrzymując na zasiedlenie działki leśne. Wówczas nazwa wsi brzmiała Grömbach. Akcja zasiedleńcza była bardzo dobrze przygotowana przez Państwo Pruskie. Już w 1793 roku opracowano mapę (D.Gilly / Krohn), dokonano podziału i numeracji kwater, wybudowano studnie. Koloniści uzyskali również pomoc przy budowie i wyposażeniu swoich gospodarstw. Wśród osiedleńców oprócz rolników znajdowali się również rzemieślnicy min. stolarz, kowal, tkacz.

Na mapie Łaznowska Wola istnieje pod nazwą Grömbach

Mapa Prus Południowych z 1803r.

Gilly: Speziellkarte von Südpreußen z danymi z końca XVIII w. (Skala 1:75 000)

Rząd Pruski zadbał również o oświatę i sferę duchową ludności osiedlając we wsi również nauczyciela i kantora. Mieszkańcy w latach 1802-1803 zbudowali dom modlitewny (Bethaus), w którym mieściła się szkoła ludowa. W tym czasie powstał również cmentarz, który na początku XX wieku powiększono i otoczono ceglany murem. To miejsce istnieje do dziś.

W drugiej połowie XIX wieku wieś została włączona do gminy Mikołajów, ówczesnej Guberni Piotrkowskiej. Wtedy też w Łaznowskiej Woli zaczęli się osiedlać również Polacy. Przed wybuchem II wojny światowej wieś liczyła ponad 760 Niemców – ewangelików i ok. 70 Polaków – katolików (ok. 9 % mieszkańców). Stały przyrost mieszkańców wsi, do których należałoby jeszcze doliczyć migrację niektórych rodzin niemieckich do sąsiednich wsi takich jak Popielawy czy Łaznów, niewątpliwie był związany z wysokim, jak na tutejsze stosunki, poziomem rolnictwa. Już na początku XIX wieku posługiwano się kosami, prowadzono na tych terenach uprawę ziemniaków, a z czasem koloniści zaczęli dysponować szeregiem maszyn rolniczych.

Na terenie miejscowości, jako jedna z nielicznych w tym rejonie, działała cegielnia, ponieważ to Niemcy wprowadzili murowany sposób budowy domów. Budowano głównie na fundamencie tzw. kratownicy pruskiej - kilka domów można spotkać na ulicach Słonecznej czy Południowej.

Pod koniec XIX w. powstała szkoła, która w 1866 roku uzyskała statut szkoły elementarnej. Działalność oświatowa utrzymała się we wsi Łaznowska Wola (z przerwami na lata wojenne) aż do lat 90-tych XX w.

W 1864 roku drewniany dom modlitwy został zastąpiony okazałym, ceglany kościołem. Był to pierwszy kościół z cegły na terenie dzisiejszej gminy. Podczas przemarszu wojsk rosyjskich wykonujących manewry przed Bitwą Brzezińską w listopadzie 1914 roku kościół został zdewastowany. Wówczas wiele domów zostało zniszczonych i splądrowanych. Kościół został wyremontowany, a w 1928 roku została tam utworzona filia Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego. Dziś niestety kościół już nie istnieje.

W czasie II wojny światowej tereny te zostały wcielone do III Rzeszy. Po wojnie większość Niemców opuściło Łaznowską Wolę, z czasem zasiedlano ją między innymi ludnością przybyłą z kresów wschodnich.

Po reformie administracyjnej w 1973 r. wieś znalazła się w obecnych granicach Gminy Rokiciny. Obecnie wieś Łaznowską Wolę zamieszkuje 592 mieszkańców podzielonych na dwa sołectwa.

3. Przestrzenna struktura miejscowości

Łaznowska Wola jest położona na odcinku ok. 2,7 km wojewódzkiej drogi nr 713 relacji Łódź – Tomaszów Mazowiecki i obejmuje obszar po obu jej stronach. Przez teren miejscowości przebiega również droga powiatowa oraz droga gminna. W obrębie wsi istnieje pięć dróg wewnętrznych. Łaznowska Wola podzielona jest na dwa sołectwa, których granicę wyznacza droga wojewódzka.

Centralne miejsce to skrzyżowanie ulicy Rokicińskiej (droga nr 713) z ulicą Południową (droga gminna G1) i Północną, przy którym znajduje się budynek świetlicy wiejskiej oraz sklep spożywczy. Dominującym obiektem przestrzennym jest również świetlica OSP przy ul. Południowej wraz z zlokalizowanym obok masztem telefonii komórkowej, znajdująca się w południowej części Łaznowskiej Woli przy granicy z sołectwem Michałów.

Zdjęcia głównego skrzyżowania

Zdjęcie budynku OSP i masztu telefonicznego

III. INWENTARYZACJA ZASOBÓW SŁUŻĄCYCH ODNOWIE MIEJSCOWOŚCI

1. Zasoby przyrodnicze

Klimat tutejszy kształtowany jest przez dominującą w ciągu roku równoleżnikową cyrkulację powietrza oraz wilgotne masy powietrza polarno-kontynentalnego i polarno-morskiego. W tym rejonie dominują wiatry z kierunku zachodniego i południowo-zachodniego, okres wegetacji trwa od 210-220 dni, a średnia roczna temperatura wynosi 7,5°C.

Łaznowska Wola leży od południowo-zachodniej strony w bliskim sąsiedztwie zbiornika wodnego w Kotlinach, a od północnej strony graniczy z obszarem leśnym co niewątpliwie stanowi jej walor rekreacyjny.

Zbiornik wodny w Kotlinach

Lasy swym zasięgiem obejmują Rezerwat „Łaznów”, którego celem jest ochrona lasu jodłowego ze 100-letnim drzewostanem naturalnego pochodzenia na granicy jego występowania. Rezerwat utworzony został w 1979 roku i obejmuje powierzchnię 60,83 ha.

Jest to las mieszany jodłowo-sosnowy. Jodła jako gatunek panujący zajmuje około 70% powierzchni leśnej rezerwatu, natomiast sosna porasta około 30% powierzchni. Jako gatunki domieszkowe rosną tu świerk, dąb szypułkowy i bezszypułkowy, brzoza brodawkowata, jawor, modrzew. Runo leśne ma charakter borowy, dominuje borówka czarna. Występuje także fiołek leśny, gwiazdnica wielkokwiatowa, prosownica rozpięchła, turzyca palczasta, gwiazdnica gajowa, widłaki, jak również szczawik zajęczy, zawilec gajowy, perłówka zwisła, sałatnik leśny. Obficie rośnie tu także paproć orlica. Spotkać można również bardzo rzadkie gatunki roślin jak widłak groniec czy trzcinnik owłosiony.

Na terenie lasu występują liczne gatunki zwierząt łownych takich jak samy, dziki, lisy, jenoty, borsuki, kuny, piżmaki, zające, bażanty.

Na obszarze wsi znajdują się 3 stanowiska zaewidencjonowane archeologicznie. Jedno z nich datowane jest na okres późnego średniowiecza.

Na zdjęciach Rezerwat „Łaznów”.

2. Dziedzictwo kulturowe

Geneza Łaznowskiej Woli wskazuje na rozwój w tym rejonie kultury niemieckiej. Jej pozostałości można jeszcze spotkać na terenie wsi. Do obiektów najbardziej cennych i wpisanych w Gminny Rejestr Ewidencji Zabytków należy Ewangelicki Cmentarz datowany na drugą połowę XIX wieku. Obiekt jest obecnie zaniedbany i niewłaściwie użytkowany.

Zachowały się również ponad 150-letnie poniemieckie chaty z gliny budowane systemem kratownicy pruskiej oraz stara studnia z początku XIX wieku znajdująca się w rękach prywatnych.

W Łaznowskiej Woli można zobaczyć również ruiny starej cegielni z lat 20-tych XX w., należącej niewątpliwie do cennych zabytków techniki. Cegielnia obecnie jest własnością prywatną.

KAPLICZKI

3. Infrastruktura społeczna

*Budynek Ochotniczej Straży
Pożarnej w Łaznowskiej Woli*

*Domek myśliwski będący
siedzibą Koła Łowieckiego
„Kuropatwa”*

*Prywatny Dom Opieki
„Zacisze” mieszczący się przy
ul. Południowej 29
w Łaznowskiej Woli*

Świetlica wiejska w Łaznowskiej Woli przy ul Północnej

4. Infrastruktura techniczna

System komunikacji

Łaznowska Wola znajduje się przy drodze wojewódzkiej numer 713 relacji Łódź - Tomaszów Mazowiecki obsługującej ruch osobowy i tranzytowy. Przez jej terytorium przebiega droga powiatowa 4321E relacji Łaznowska Wola – Prażki, łącząca drogę wojewódzką nr 713 z drogą powiatową 4303 E w Kolonii Łaznów oraz droga gminna G1 numer 106258E łącząca Łaznowską Wolę z miejscowością Borowa w gminie Koluszki. Liczna sieć uliczek wewnętrznych utwardzonych ułatwia poruszanie się po miejscowości.

Komunikacja zbiorowa realizowana jest przez spółki PKS i prywatne linie BUS, zatrzymujące się na przystanku przy drodze wojewódzkiej 713 w obrębie wsi.

Gospodarka wodno-ściekowa i gospodarka odpadami

Miejscowość jest całkowicie zwodociągowana. Wieś nie ma własnego ujęcia wody i przyłączona jest do gminnej sieci wodociągowej na odcinku 10,2 km eksploatowanej przez Zakład Wodociągów i Kanalizacji w Łodzi.

Mieszkańcy korzystają również z prywatnych studni gospodarczych. Łaznowska Wola nie posiada systemu kanalizacyjnego, większość ścieków gromadzona jest w przydomowych zbiornikach bezodpływowych. W planach na najbliższe 10 lat ujęta jest inwestycja skanalizowania miejscowości. Na terenie wsi nie ma składowisk odpadów stałych. Wywozem odpadów zajmują się dwie wyspecjalizowane firmy wywozowe. Znajduje się natomiast punkt selektywnej zbiórki odpadów, a większość gospodarstw prowadzi kompostownie.

Elektroenergetyka, ciepłownictwo, gazyfikacja

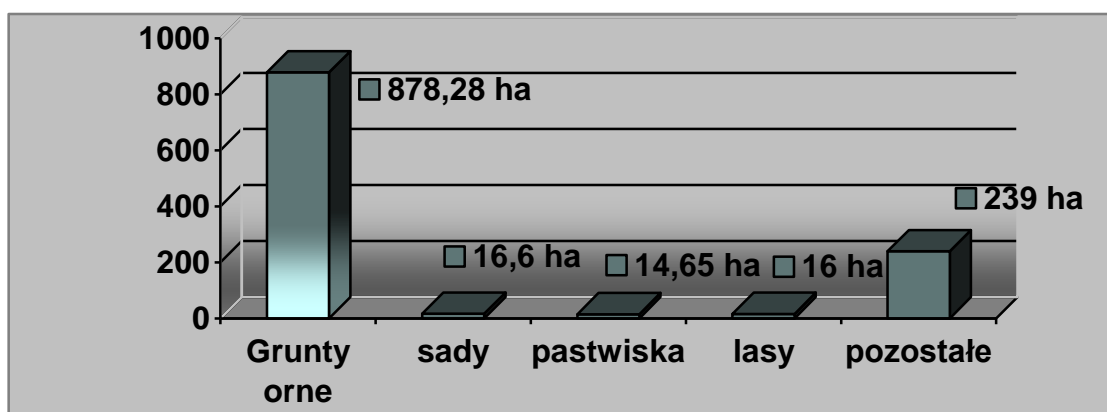
Łaznowska Wola jest w pełni zelektryfikowana. Na terenie wsi nie funkcjonuje sieć ciepłownicza, mieszkańcy wsi zaopatrują się w ciepło indywidualnie z przydomowych kotłowni opalanych głównie drewnem i węglem. Nie występuje również sieć gazowa, mieszkańcy zaopatrują się w gaz indywidualnie. Dystrybucję zapewnia gęsta sieć punktów wymiany butli gazowych na terenie gminy.

5. Gospodarka i rolnictwo

Łaznowska Wola leży na obszarze 1030 ha, z czego aż 878 ha to grunty orne w ponad połowie (51%) należące do dobrej, III klasy bonitacyjnej. Zmeliorowanych jest około 350 hektarów użytków rolnych. W obrębie miejscowości znajduje się 176 gospodarstw oraz 184 nieruchomości rolnych. Gospodarka rolna opiera się przede wszystkim na uprawie pszenicy, żyta i ziemniaków oraz na hodowli zwierząt. We wsi funkcjonuje jedno duże, w pełni nowoczesne gospodarstwo rolne specjalizujące się w hodowli bydła mlecznego.

Struktura gruntów

W Łaznowskiej Woli działalność pozarolniczą prowadzi 31 podmiotów gospodarczych z czego największą część stanowią przedsiębiorstwa handlowo-usługowe. Do największych zakładów na tym terenie zaliczyć można zakład produkcyjno-usługowy „Ekoproces” produkujący folie budowlane i ogrodnicze oraz kopalnia żwiru „Żwiromax”.

W miejscowości znajdują się 3 sklepy spożywcze oraz prywatny gabinet stomatologiczny. Istnieje tu również prywatny dom opieki „Zacisze” dla około 100 pensjonariuszy, który mieści się w budynku dawnej szkoły podstawowej.

WYSZCZEGÓLNIENIE	ILOŚĆ
Podmioty handlowo-usługowe	18
Podmioty handlowo-gastronomiczne	4
Podmioty produkcyjno-usługowe	2
Usługi transportowe	7
OGÓŁEM	31

Od 2005 roku istnieje także na terenie wsi całoroczne gospodarstwo agroturystyczne.

6. Kapitał społeczny i ludzki

Mieszkańcy Łaznowskiej Woli to starzejące się społeczeństwo, w większości osoby w wieku produktywnym prowadzące własne gospodarstwa rolne, działalność gospodarczą bądź pracujące zawodowo w pobliskich miastach. Grupa bezrobotnych zarejestrowanych w Powiatowym Urzędzie Pracy na dzień 01.06.2011 to 26 osób z czego 12 to kobiety. Z pomocy Gminnego Ośrodka Pomocy Społecznej korzysta 25 rodzin.

Ludność wsi nie wykazuje zbyt dużej aktywności społecznej i zaangażowania w sprawy miejscowości, jednakże działania sołtysów obu sołectw aktywizujące społeczność zyskują coraz większe poparcie i odzew mieszkańców. Sołectwo Łaznowskiej Woli I skupia się wokół świetlicy wiejskiej znajdującej się przy skrzyżowaniu z drogą wojewódzką, w której działa aktywniejsza część społeczeństwa.

Na terenie miejscowości działa min. Koło Łowieckie „Kuropatwa”, Jednostka Ochotniczej Straży Pożarnej oraz Koło Gospodyń Wiejskich z pobliskiego Michałowa.

Koło Łowieckie „Kuropatwa”

Na terenie Gminy Rokiciny funkcjonuje Koło Łowieckie Nr 12 „Kuropatwa”, które na swoją siedzibę wybrało domek myśliwski przy ul. Południowej w Łaznowskiej Woli. Historia koła sięga lat 40-tych XX wieku. Powstało ono bowiem jesienią 1947 roku w Koluszkach. Jego założycielami byli m.in. bracia Jan i Czesław Karasińscy, Czesław Kusideł i Czesław Barwiński. W pierwszych latach swojego istnienia koło rozwijało się niezwykle prężnie, w 1955 roku liczyło już 35 członków. Od 1967 roku rozpoczął się rozłam w organizacji, ale ostateczny podział na 2 odrębne koła nastąpił dopiero 15 lipca 1972r. Wtedy to powstało KŁ Brzeziny i KŁ Koluszki działające w obwodzie 74 Łaznów, które przejęło nazwę „Kuropatwa”.

Koło Łowieckie „Kuropatwa” specjalizuje się w hodowli i pielęgnacji łowiska związanego ze zwierzyną drobną, tzn. z bażantem, kuropatwą czy zajacem. Z tej specyfiki została również wprowadzona sama nazwa koła. Obecnie KŁ koncentruje swoje działania na przywróceniu równowagi w łowisku, która na skutek intensywnej gospodarki rolnej bądź nadmiernej ilości występujących szkodników odniosła w ostatnich latach poważny uszczerbek. Aktywność podejmowana przez koło jest powszechnie doceniana i była już wielokrotnie nagradzana. Koło Łowieckie otrzymało m.in. złoty medal za zasługi w krzewieniu idei ochrony

środowiska oraz w prowadzeniu racjonalnej gospodarki łowieckiej, a także medal pierwszego stopnia za całokształt prac na rzecz poprawy środowiska przyrodniczego oraz ochrony łowiska. Odznaczenia otrzymują również poszczególni członkowie KŁ „Kuropatwa”.

W ostatnich latach, koło skupiało się przede wszystkim na przeprowadzeniu kolejnych faz rewitalizacji pogłowia zająca w łowisku. Zajęło się także przygotowaniem oczka wodnego w łaznowskim lesie w Cisowie (wraz z Leśnictwem Rokiciny) zarówno dla celów łowiska (wody pitnej dla zwierzyny) jak i możliwości jego wykorzystania w ochronie przeciwpożarowej (przygotowanie dojazdu).

Ochotnicza Straż Pożarna

Na terenie sołectwa działa Ochotnicza Straż Pożarna, która stacjonuje w budynku świetlicy wiejskiej przy ul. Południowej. Strażacy nie tylko chronią mieszkańców pobliskich sołectw przed pożarem, ale również chętnie angażują się w pomoc przy organizowaniu imprez gminnych. OSP co roku organizuje na terenie przy budynku świetlicy wiejskiej zawody sportowe dla wszystkich jednostek z obszaru gminy .

Koło Gospodyń Wiejskich

Należy wspomnieć również o Kole Gospodyń Wiejskich z pobliskiego Michałowa, które od 2 lat jako miejsce spotkań wykorzystuje budynek świetlicy wiejskiej przy ul. Południowej w Łaznowskiej Woli.

Koło swoją działalność rozpoczęło około pół wieku temu. W tym składzie istnieje od 10 lat i zrzesza ok. 12 kobiet, które kultywują obyczaje i tradycje regionalne, przede wszystkim kulinarne oraz z zakresu rękodzielnictwa. Koło Gospodyń prowadzi pokazy i prezentacje przygotowanych przez siebie staropolskich potraw, a także uczestniczy w szkoleniach prowadzonych przez Ośrodki Doradztwa Rolniczego ściśle z nimi współpracując. Bierze również czynny udział w przygotowaniach imprez organizowanych przez powiat i zaprzyjaźnione gminy takich jak Spalskie Dożynki, Ostatki, Ubijanie Masła, Pierzawka, Miodobranie, Palmy Wielkanocne, Wianki czy Kiszenie Kapusty. Koło służy pomocą także przy organizacji gminnych zawodów strażackich, czy pokazów wiejskich gospodarstw domowych w Ośrodku Doradztwa Rolniczego.

Kobiety biorą bardzo aktywny udział we wszystkich imprezach kulturalnych na szczeblu regionalnym, gdzie zdobywają czołowe miejsca i nagrody. Do ważniejszych osiągnięć można zaliczyć zdobycie I-ego miejsca w konkursie na „Najładniejszą Palmę i Pisanekę” w 2011r. zorganizowanego w Będkowie, w konkursie Na reklamę „Ziemniak” w 2010 r. w Brzustowie (Gmina Inowłódz) oraz w konkursie „Na najlepszą potrawę kulinarną” w Czerniewicach w 2010r. Koło od kilku lat uczestniczy w wojewódzkich i powiatowych Olimpiadach Wiedzy o Wiejskich Gospodarstwach Domowych.

Kobiety oprócz działalności na rzecz społeczności lokalnej są inicjatorkami wycieczek krajoznawczych oraz wyjazdów do kina, czy teatru we własnym gronie.

IV. Analiza SWOT

ANALIZA SWOT

MOCNE STRONY	SŁABE STRONY
<ul style="list-style-type: none">➤ sąsiedztwo dużych aglomeracji➤ Potencjał społeczny: OSP, Koło Gospodyń Wiejskich, Koło Łowieckie „Kuropatwa”➤ Dość dobrze rozwinięta infrastruktura społeczna – budynki świetlic wiejskich➤ relatywnie dobrze rozwinięta infrastruktura wodociągowa, elektroenergetyczna i drogowa➤ obiekty dziedzictwa kulturowego➤ sąsiedztwo rekreacyjnego zbiornika wodnego w Kotlinach i obszarów leśnych➤ czyste środowisko➤ spokój i życzliwość mieszkańców➤ tereny pod inwestycje➤ duża aktywność zawodowa mieszkańców	<ul style="list-style-type: none">➤ niska dochodowość pracy w rolnictwie➤ niewystarczający poziom środków finansowych na rozwój i poprawę infrastruktury➤ migracja społeczeństwa➤ niski przyrost naturalny➤ brak kanalizacji, gazyfikacji➤ zaniedbane obiekty kulturowe➤ brak chodników przy drogach➤ brak zagospodarowanych miejsc przeznaczonych na rekreację➤ brak miejsca zabaw dla dzieci➤ brak świadomości mieszkańców w zakresie turystyki i ochrony przyrody➤ słaby dostęp do Internetu

SZANSE	ZAGROŻENIA
<ul style="list-style-type: none">➤ zdobycie dofinansowania z funduszy unijnych➤ pozyskanie inwestorów➤ dostosowanie świetlicy wiejskiej przy ul Południowej do potrzeb mieszkańców➤ rozwój ośrodka kultury i sportu➤ aktywny udział społeczności w życiu kulturalnym gminy➤ poprawa bezpieczeństwa poprzez budowę chodników przy drodze powiatowej➤ budowa sieci kanalizacyjnej➤ większa świadomość społeczna mieszkańców➤ współpraca między sąsiadującymi miejscowościami➤ rozwój małych przedsiębiorstw na obszarze sołectwa	<ul style="list-style-type: none">➤ brak funduszy na poprawę infrastruktury miejscowości➤ rozwarstwienie ekonomiczne społeczeństwa➤ malejący przyrost naturalny➤ migracja młodych ludzi do okolicznych miast➤ ukryte bezrobocie➤ słabe zaangażowanie mieszkańców w sprawy wsi➤ mała konkurencyjność miejscowości➤ słabe bezpieczeństwo pieszych na drogach➤ niedostateczny dostęp mieszkańców do Internetu

V. STRATEGIA

1. Planowane kierunki rozwoju

Główne zadania związane z rozwojem wsi oraz poprawą sytuacji społeczno-gospodarczej zostały określone na podstawie konsultacji społecznych na terenie miejscowości i są ujęte w Planie Rozwoju Lokalnego Gminy Rokiciny na lata 2007 – 2013 przyjętego uchwałą Nr XX/97/08 Rady Gminy Rokiciny z dn.15 października 2008r., Strategii Rozwoju Gminy Rokiciny oraz Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego z dnia 20 czerwca 2011r. przyjętego Uchwałą Rady Gminy Nr IX/59/11.

Cel strategiczny wspólnoty samorządowej gminy Rokiciny, który ma zostać osiągnięty w założonym okresie planistycznym, to trwały i zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy Gminy na co składa się m.in.:

- rozwój infrastruktury technicznej;
- zaspokojenie potrzeb w zakresie infrastruktury społecznej;
- rozwój przedsiębiorczości;
- pozyskiwanie inwestorów zewnętrznych.

Dzięki osiągnięciu założonych celów nastąpi niewątpliwie poprawa stanu środowiska naturalnego, zwiększenie dochodów do budżetu gminy, poprawa infrastruktury technicznej, zmniejszenie ukrytego bezrobocia.

Zakłada się, iż realizacja celu strategicznego Gminy Rokiciny przyczyni się pośrednio do osiągnięcia celu nadrzędnego, jakim jest zrównoważony rozwój powiatu tomaszowskiego, a tym samym województwa łódzkiego.

Położenie miejscowości Łaznowska Wola przy drodze wojewódzkiej Nr 713 oraz dobre klasy bonitacyjne ziemi, jak również rozwój gospodarstw rolnych stanowią o rolniczym i osadniczo-letniskowym kierunku rozwoju wsi.

Walory przyrodniczo – krajobrazowe, bliskość lasu oraz rezerwatu „Łaznów”, dobre połączenie z większymi aglomeracjami (Łódź, Tomaszów Mazowiecki, Piotrków Trybunalski) stanowią podstawę do ukierunkowania działalności mieszkańców i władz w stronę rozwoju osadniczego i ekonomicznego. Podjęcie tego zadania umożliwi rozwój wsi, dzięki eskalacji odwiedzin turystów z pobliskiej Łodzi oraz zauważalnej popularności wsi jako miejscowości letniskowo-rekreacyjnej. Zmiana charakteru wsi z rolniczego na rolniczo – osadniczy może w znaczny sposób ograniczyć migrację młodzieży i marginalizację społeczności lokalnej.

Realizacji tego kierunku służyć może modernizacja, doposażenie świetlicy wiejskiej znajdującej się w budynku OSP oraz zagospodarowanie terenu wokół świetlicy do celów sportowych i rekreacyjnych.

2. Planowane działania

W celu realizacji powyższych założeń planowane jest wykonanie remontu świetlicy wiejskiej przy ul. Południowej, w tym: instalacji centralnego ogrzewania, doposażenia pomieszczeń oraz zagospodarowania terenu wokół budynku. Celem jest stworzenie ośrodka sportowo-rekreacyjnego na potrzeby mieszkańców całej gminy. Planowana jest rozbudowa budynku o scenę estradową co pozwoli na organizowanie występów, koncertów, festynów oraz imprez gminnych większego formatu. Zagospodarowanie terenów sportowych umożliwi natomiast lepszą i bardziej profesjonalną organizację corocznych zawodów strażackich. Zmodernizowanie świetlicy pozwoli na przystosowanie pomieszczeń do potrzeb wszystkich mieszkańców, w szczególności młodzieży poprzez adaptację jednego z pomieszczeń na małą siłownię i utworzenie boisk sportowych oraz do mającej tu swoją siedzibę organizacji KGW przez stworzenie warunków dostosowanych do prowadzonej przez nią działalności.

Projekty realizowane w ramach Planu Odnowy Miejscowości będą wdrażane przez podmioty zgłaszające poszczególne inwestycje. W zdecydowanej większości będzie to Gmina, która uzgadnia realizację zadań z Radą Sołecką. Gmina wyznacza jednostkę odpowiedzialną za koordynację realizacji zadania oraz jednostkę odpowiedzialną za nadzorowanie wykonania inwestycji. Wszystkie procedury związane z przeprowadzeniem przetargów i rozliczeniem inwestycji są prowadzone przez Gminę.

Plan Odnowy Miejscowości sporządziła
Karolina Kielich
we współpracy z mieszkańcami wsi.

Przewodniczący zebrania wiejskiego